

ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ וגוי'

באיור בדרך אפשר

העלין היה נבלע' ונמלט ונסתור בעשו כמו ניצוצות הקדושה עצם ולא היה
מעלה אותו או שהייתה מתחפשת מאיותו של עשו לחולוטן בוגל
תוקף ועוצמת האור הגליו, גם או ניצוצות הקדושה לא היו מתרורים
ומוחלטים. ובכדי שהייה הבהיר דעשו כך שמצד אחד עשו ישאר
במציאותו ומצד שני ניצוצות הקדושה
שבו יתלו ויתboro הוא על-ידי
יעקב דוקא. ולכן סבב
הקב"ה את הדברים ואת האירועים
כך שיאצק יברך את יעקב,
לא יברך את עשו שירתו והמסכת
אוותה העליונות האוות
האלוקים בדרגה העלומה (הנומים)
בפסוק טל השמים ומשמי⁵⁰
הארץ היו הטוב המועלות
והמשבח) תהיה ליעקב, שבוגל
מעלתו וודתו הרוחנית הגבואה יש לו
את הכהה ואת היכלה לבעל, למלות
ולהכל את האורות העליונות בחוכו
מנבי' שמיותו תבטל שעיל-ידי.
זה בכוח האורות וההשפעות הנעללות
יברר את הגאנזות הקדושים
שבצעשו ועשו עצמו לא מסוגל לבור
ולעהותותם.
(ה) ולחכין מהי הבדיקה
דאורות העליונות שעיל-ידם
מתבררים הגאנזות הקדושים
שידרו וונגלי' למטה ונסתורים געלימים
בעולם הזה כך שיילו לשורש
ומקורם. יובן זה מהמג'אר
בהתורה או' שם פרשת תולדות
ובדרושים מאמרי החסידות
הגע'ל¹⁵, שהקלפות כוחות
הטרא אחרא, הצד الآخر הנוגד לצד
הקדושה, המכסים ומעלימים על
הקדושה כמו קליפה שמכסה את
הפה, נקראים קליפות' הם במקסר
יעקב) הבירור' המיויחל לא היה נפעל אלא ה'ה' התואצה מההתגלות
פחות ולא יותר, כנחוב בספר יצירה' עשר ולא משע' עשר ולא

באיור בדרך אפשר

ענינים שלא כדרך¹¹ והוא אףطبعו עד כדי מסירות נפש בכדי לקבל
הברכות מיצחק אביו, אף שהברכה דוניברך אלקים את יצחק
הייתה נמסכת אליו מעצמה, מבלי שיששה דבר לשם כך ואם כן
יהיה יכול לקבל ברוכות בתగבורות שם אלוקים גם בלי ההשתנות הרבה עד
כדי מסירות נפש לקבל את הברוכה
של "ויתן לך האלוקים כי הברכה"
ויפן-לך האלקים מטיל
בכדי לקבל הברכות, אף שהברכה דוניברך
הشمנים וגוי' היא נעלית יותר
אלקים את יצחק הייתה נמסכת אליו מעצמה, כי
הברכה דוניברך אלקים את יצחק
יעקב ויעקב לא רצה להסתפק
בברכה של "ויברך אלוקים את יצחק".
נעלית יותר מהברכה דוניברך אלקים את יצחק.
בלבד. והויל ומאבר בתוספת באיו
ד) ויבן זה בהקרים המבואר ב'תורה או'
מהי המעלה המיויחדת של "ויתן לך"
פרקשתנו¹² ובכמה דורותים¹³, דזה
שרצה יצחק לברך את עשו, אף שידע שאין שם
שםים שגור בפיו¹⁴, כי יצחק ראה שבעשו יש
ניצוצות דקדושה גבויים מאד, ולכן רצה
לברכו, להמשיך עליו או רעלין, שעיל-ידי-זה
פרשתנו¹² פרשת תולדות ובכמה¹⁸
דרושים¹³ מאמרי חסידות, דזה
שזכה יצחק לברך את עשו
אף שידע שאין שם שםים
משני פנים, או שהייתה נבלע בו או שהייתה
מחבטלת מציאותו. ובכדי שהייה נמסך
אור זה על עשו (שלא על-ידי יעקב) היה באחד
אותה כי יצחק ראה שבעשו
העלויים (טל השמים ומשמי הארץ) תהיה
יש בהעלם ובסתור ניצוצות
דקירה גבויים מאד, ולכו²⁷
רא' ליעקב, שעיל-ידי-זה יברר את הגאנזות שבעשו.
ה) ולחכין מהי הבדיקה דאורות העליונות
על-ידם מתבררים הגאנזות,
עליהו, שעיל-ידם מתבררים הגאנזות
יובן זה מהמג'אר ב'תורה או' שם ובדרושים
הганזות שבו על ידי שחתוב
הגע'ל¹⁵, שהקלפות הם במספר י"א. דקדושה
שהב יעד וויכל מרעה שבם
נמצאים ונעלמים ועליה לקדושה²⁴ הוא מספר עשר, עשר ולא תשע,
ולגלוות בו אור או רעלין עליון מדורה
עליהו, שעיל-ידי-זה יתברר
ויבן זה מהמג'אר ב'תורה או' שם ובדרושים
הganzot שבו על ידי שחתוב
הגע'ל¹⁵, שהקלפות הם במספר י"א. דקדושה
העלינה. אלא, שאם היה
גמשך אור זה על עשו ומוגלה עלי ישירות (שלא על-ידי
יעקב) הבירור' המיויחל לא היה נפעל אלא ה'ה' התואצה מההתגלות
באחד משני פנים, או שהייתה נבלע בו הינו שהאר האלקי

(11) היפק הטבע דיעקב איש שם (פרשנו כה, כז). וראה סה"מ הintosh"ג ע' 186, דעשה ענייני מרמה ע"י יעקב איש שם, הוא "מסע' ממש", ואעפ"כ עשה זה בכדי לקבל הברכות. (12) ד"ה ראה ריח בני (כ, ב ואילך). וראה הගהות ה"צ" על המאמר – באוה"ת פרשנו קמד, ואילך. שם קנו, א ואילך. (13) ד"ה ויתן לך תרנ"ד. תרפ"ד. הintosh"ב. ועוד. (14) פרשי' פרשנו כז, כא. בבר' פרשנו (פס"ה, יט): "שאין עשו מזכיר שמו של הקב"ה". ולכאורה צ"ל שכ"ה גם הכוונה בפירוש רשי' שם. כי אם נאמר שכוונת רשי' היא רק "שאין ש" שגור בפיו" (אבל לפעםם הוא מזכיר) – זה שאמור (פעם אחת) כי הקרה ה' אלקין" (פרשנו שם, כ) לא hei' מטיל ספק אצל יצחק אם זה עשו. ולהעיר שבד"ה ויתן לך תרנ"ד (סה"מ תרנ"ד ע' סה) מביא מפורש"י "דאין עשו מזכיר שם שמים". (15) וראה גם ד"ה בטוכות תשבו הintosh"ג ס"ג ובהנסמן שם (לעיל ח"א ע' כסה ואילך).